

CURAÇAO

Minister van Financiën en
van Economische Ontwikkeling

Mr. Ir. D.J.G. de Palm
SBTNO
Fort Amsterdam
ALHIER

Uw nummer(letter)

Uw brief van:

Ons nummer: 2012/074522

Onderwerp: **Advies SBTNO d.d. 30 november 2012**

Willemstad, **DEC 12 2012**

Bijlagen: Overwegingen RvM om te komen tot beslissing tot ontslag van de leden van de RvC Rdk

Gaarne verwijs ik naar het advies d.d. 30 november 2012 (het "Advies") van SBTNO als adviseur Corporate Governance (de "Adviseur").

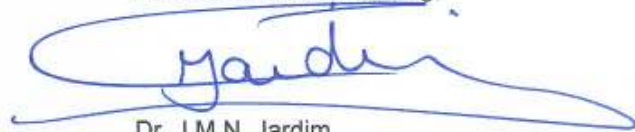
1. De wijze waarop art. 10 van de Landsverordening Corporate Governance ("LvCG") de van de adviseur gevraagde advisering beschrijft, duidt op een marginale toetsing ("zwaarwegende bezwaren"; "al dan niet in redelijkheid tot het voorgenomen ontslag heeft kunnen komen").
2. In de toelichting bij art. 4 van de LvCG staat: "Uitgangspunt dient evenwel te zijn dat deze verordening aan de Adviseur geen controlerende of toezichhoudende taken verleent ten opzichte van de overheid.". Dit versterkt ons inziens de stelling dat marginaal en niet volledig getoetst moet worden.
3. Ons inziens is de wijze waarop de Adviseur het voorgenomen ontslag in dit geval beoordeelt, niet een marginale, maar een volle toetsing.
4. Zoals ook door de Adviseur vermeld in het Advies, heeft het Land, althans de aandeelhouder van Refineria di Korsou N.V. besloten dat er voldoende gronden bestaan voor het opzeggen van het vertrouwen in de leden van de RvC van RDK. Het Land oordeelt ter zake dat de RvC niet de deskundigheid heeft en de verantwoordelijkheid neemt die van een deskundige RvC in een bedrijf als RDK kan en mag worden verwacht. Een zeventiental overwegingen, waarom er geen vertrouwen meer is in de RvC, was bijgevoegd bij het verzoek aan de Adviseur.
5. Eén en ander betekent dat het Land gemotiveerd heeft aangegeven waarom er een gebrek aan vertrouwen is. Het heeft ook conform de Code Corporate Governance argumenten aangevoerd die in redelijkheid tot een ontslag kunnen leiden. De Code Corporate Governance verlangt niet dat de argumentatie ten behoeve van de Adviseur gesubstantieerd wordt, laat staan dat één en ander "onomstotelijk" komt vast te staan (al dan niet vanwege het niet vooraf

horen van de RvC). Dit laatste is een criterium dat zelfs door de rechter niet wordt gehanteerd om een vordering in rechte al dan niet toe te wijzen.

6. Anders dan de Adviseur, stelt het Land zich voorts op het standpunt dat de Code Corporate Governance niet verlangt dat het nodig is dat de RvC gehoord wordt vóórdat het Advies van de Adviseur is gevraagd. Het Land is voornemens de RvC in zijn totaliteit te horen op de reeds uitgeschreven Buitengewone AVA, welke op 14 december a.s. zal plaatsvinden.
7. Met betrekking tot het horen, ten overvloede nog het volgende. Zoals ook in het verzoek van het Land d.d. 30 november jl. is aangegeven, heeft het Land op 19 november jl. in een Buitengewone AVA de RvC gehoord omtrent een aantal gronden, die aan het besluit tot mogelijk ontslag ten grondslag liggen. Het Land, hierbij vertegenwoordigd door de voltallige Raad van Ministers, heeft vervolgens op 28 november jl. een vergadering gehad met President Commissaris Van der Dijs teneinde hem vragen te stellen met betrekking tot het door de RvC gevoerde beleid, doch Van der Dijs heeft kort na aanvang van de vergadering deze vergadering verlaten, waardoor het Land niet in staat was hem verder te horen. Voor zover derhalve gesteld zou kunnen worden dat het voor de Adviseur relevant is of de RvC al of niet gehoord is, heeft dit niet kunnen plaatsvinden door toedoen van de RvC, althans diens voorzitter zelf.
8. Voor wat betreft de door u genoemde aandachtspunten, ten overvloede nog het volgende.
 - Voor wat betreft de verwerving van de aandelen Aqualectra die een waarde vertegenwoordigen van ANG 65 miljoen, is het gebruikelijk, zoals ook SOAB constateert, dat, bij transacties van een dergelijke omvang er een due diligence plaatsvindt, zowel op juridisch, technisch als financieel gebied. Het verwijt aan de RvC is derhalve dat deze akkoord is gegaan met een dergelijke transactie, zonder kennelijk aangedrongen te hebben op inzage in zodanige due diligence rapporten. Dit getuigt reeds van onzorgvuldig toezicht houden. Het gaat er niet om of de vennootschap in casu wèl of niet schade heeft geleden. Thans blijkt overigens wel dat de technische staat van de BOO zodanig slecht is dat er vele miljoenen méér moeten worden geïnvesteerd in het BOO project dan oorspronkelijk gedacht.
 - Voor wat betreft de legal due diligence, is het verwijt aan de RvC dat de BOO Centrale is ingebed in een ingewikkelde bundel contracten met vele partijen (de "BOO contracten"), waardoor verwerving van de aandelen in BOO gepaard gaat met belangrijke en mogelijk ingrijpende contractuele gevolgen. Kennelijk heeft RDK en de RvC van RDK zich niets gelegen laten liggen aan deze eventuele contractuele consequenties.
 - Ook met betrekking tot de Loan, Payment, Relinquishment & Termination Agreement met CUC, is niet het beslissende criterium, of de vennootschap nadeel ondervindt van de genoemde overeenkomst, doch of het bestuur van de vennootschap en derhalve het toezicht op het bestuur zijdens de RvC, tekort is geschoten. Het is evident dat voor deze transactie statutaire toestemming nodig was van de RvC. Immers, een te betalen vergoeding aan CUC N.V. werd afgesproken van USD 20 miljoen. Volstrekt onduidelijk is hoe men tot een prijs van USD 20 miljoen is gekomen. Uit niets blijkt dat er enig taxatierapport is gemaakt, dat aan deze vergoeding ten grondslag lag.

- Voor wat betreft de gedelegeerde bestuurders, is dit een duidelijke indicatie dat er een ongewenste Corporate Governance situatie is ontstaan. Dat twee commissarissen formeel met het bestuur zijn belast en de overige commissarissen formeel hun toezichhoudende rol hebben behouden, is een onderscheid dat in de praktijk geenszins werkt, laat staan voor langere tijd. Immers, er moet toezicht worden uitgeoefend op de "eigen" commissarissen. Dit is een schoolvoorbeeld van een conflict of interest.
 - Met betrekking tot de overweging dat de RvC niet met de nodige voortvarendheid heeft meegewerkt om in een definitieve voorziening van het bestuur te voorzien, merkt het Land op dat het doelt op de herhaalde medewerking die verzocht was aan de RvC voor het benoemen van de heer H. Mensche als directeur, welke medewerking op alle mogelijke wijze door de RvC werd geblokkeerd. Dat de RvC zelf een wervingsprocedure was gestart voor twee directeurs van RDK, doet hier geenszins aan af.
9. Op grond van het bovenstaande, komt het Land tot het oordeel dat het niet anders kan dan het Advies van de Adviseur naast zich neerleggen, en ná het horen van de RvC op de AVA van 14 december a.s. al dan niet over zal gaan tot ontslag, hetzij schorsing.

De minister van Financiën en van
Economische Ontwikkeling,

Dr. J.M.N. Jardim